

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 35. Congregatio XXVII. XXVIII. XXIX. & XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. *Vestræ Illustrissimæ ac Reverendissimæ*
 A. C. 1603. *Dominationis frater & servus.*

CÆSAR BARONIUS

§. XXXV.

Congregatio XXVII. XXVIII.
 XXIX. & XXX.

Hist. Congr. Summo Pontifice ob podagræ dolorem
l. 3. cap. 27. præpedito, aliquanto longius differe-
Hist. controu. rebatur sequens Congregatio die quinta
l. 5. c. 21. Maji habita, in qua examini subiecta
 est ultima quæstio: *an Molina non sicut*
ac Cassianus nolit admittere prædestinatio-
nem gratuitam aliquorum esse non omnium.
 Hanc nec Cassiani nec Molinæ doctrinam
 fuisse affirmabat Pater Arrubal, cum
 autem Lemosius scientiam, ut vocant, mediam
 impugnaret, Pater Arrubal in causæ suæ
 subsidium vocabatur sequens hoc argumentum:
Præscientia Deus, quod si Petro daret efficacia
auxilia, is converteretur, ergo ante decretum
ponenda est præscientia, per quam Deus
certo cognoscat hoc futurum conditionatum.
 Ad hoc autem respondit Lemosius: *Re-*
verende Pater, nonne ego jam bis respondi
ad hoc argumentum, quod cum jam fuerit
optime solutum, debuiisset Reverentia sua
ulterius procedere: interim tamen dico rursus,
aliam esse præscientiam, qua Deus cognoscit

cognoscit efficaciam suæ voluntatis, aliam Sæc. XVII.
 vero, per quam Deus cognoscat efficaciam A. C. 1603.
 humanæ voluntatis ante decretum, quam

vos ponitis: Tandem protracta disputa-
 tione suppetias ferebat Ferdinandus Ba-
 stida Jesuita, qui Lovaniensis Acade-
 miæ censuram veluti a Papa confirma-
 tam produci questus, Prædicatores ac-
 cusabat, quod causam a Sede Aposto-
 lica esse definitam, in Lusitaniam per-
 scripserint: attamen id negante Lemo-
 fio, ac incalescente animorum conten-
 tione Pontifex silentium indixit, in-
 quiens, hæc jam non pertinent ad quæ-
 stiones Theologicas. Soluta igitur con-
 fessu die sexta Maji in Congregatione
 vigesima octava tam Episcopi quam
 Theologi omnes censebant, in præfata
 propositione Molinam cum Cassiano
 convenire: obstrepebat tamen Aquila-
 nus Antistes cum Bovio, qui probabi-
 lem esse Molinæ doctrinam assererat.
 In Congregatione vigesima nona die no-
 na Junii juxta Clementis VIII. præscri-
 ptum speciatim quæsitum est: *An Con-
 cilium Tridentinum Sessione XIV. cap. 14.
 & can. 5. obstet iis, quæ de attritione &
 contritione docet Molina?* Id non modo
 pernegare, sed & a Prædicatoribus ob-
 jecta diluere nitebatur Pater Arrubal
 allatis hanc in rem pluribus argumen-
 tis & Doctorum interpretationibus.

Hist. Eccles. Tom. LIII. U Inter-

Sæc. XVII. Interlocutus Pontifex demonstratum
 A C. 1603 ibat, quod attritio & Contritio a Mo-
 lina descripta non sit alia ab ea, que
 a Concilio rejecta fuit. Iterum, vero
 disputationi sese ingerebat P. Bastida,
 Arrubalis responsa Scholasticorum ac
 præsertim Cordubæ subsidio adjuvans.
 Altera die in trigesima Congregatione
 decisum, quod Molinæ doctrina decre-
 to Sacri Concilii adversetur. Huic re-
 fus censuræ repugnabant Aquilanus &
 Bovius.

§. XXXVI.

Congregationes XXXI. XXXII.
 XXXIII. XXXIV. XXXV.
 & XXXVI.

Acta Coro-
 nelli & Le-
 mosii Serry
 & Meyer
 l. c.

Postmodum Clemens VIII. Congrega-
 tionem trigesimam primam ad diem
 vigesimam tertiam Junii indixerat, ubi
 de quinto dubio actum: *An bona opera
 nostra moralia, nedum bona ex genere &
 objecto, ac ex officio, & nedum semel
 omni mala circumstantia, sed e contra ve-
 sita omnibus bonis circumstantiis, non di-
 cantur bona, nec secundum Deum auctores
 naturæ & gratiæ, nec ad pietatem perti-
 nere; nisi sint facta ex motivo fidei & pi-
 tatis supernaturalis; quamvis facta sint sup-
 posita fide, & intuitu & consideratione ju-
 stitiæ Dei sceleris punientis, & beneficio-*
 rum